

Vinohradský zpravodaj

č. 1/17

7.1.2017

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:30 Sobotní škola uvádí Jaroslav Dvořák

Společná píseň č. 144 a modlitba

Sobotní škola v malých skupinách

Sbírka na misijní projekty CASD

Společná píseň č. 114 a modlitba

10:30 – 10:45 Přestávka

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Jarmila Králová

Varhanní preludium: Lukáš Petřvalský

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Michal Balcar

Introit: Jr 10,6

Společná píseň č.: 16

Přímluvná modlitba: Marcela Fuková

1. čtení z Bible: Andreas Oczko – Gn 17,9-14 (vsedě)

Píseň pěveckého sboru: Lukáš Petřvalský – Symbolum romanorum

2. čtení z Bible: Martin Babka – Lk 2,21 (vestoje)

Modlitba před kázáním: Elen Kopecká

Kázání: Michal Balcar – "Nastal čas k jeho obřízce"

Společná píseň č.: 31

Modlitba: Michal Balcar

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: Gn 17,1b

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

14:00 Odpoč. shromáždění s kázáním: Edvard Miškejší ml.

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- **Dnes při dopolední bohoslužbě poslouží kázáním bratr Michal Balcar. Při odpoledním shromáždění promluví Edvard Mišej ml.**
- **Příští sobotu kázáním poslouží bratr Josef Dvořák.**
- **Po skončení kázání budou rozdány novoroční verše.**
- **Ve zpravodaji naleznete rozpis kázání na příští čtvrtletí.**
- **Dnes v 17:00 proběhne křest Sára Myslivcové. Všichni jste zváni!**
- **Společenské centrum zve:**
 - Čteme Bibli pokračuje 9.1. 22. kapitolou knihy Numeri.
 - 12.1. v 19:00 Filmový klub – Černá labuť (spodní sál barevné kavárny)

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

987 Kč Sběrka pro misijní účely CASD

7272 Kč* Sběrka a dary pro potřeby našeho sboru

*tj. 86% z týdenní částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru

Fond naléhavé pomoci

Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Bezhotovostní dary věnované na provoz sboru zašlete na stejný účet pod v.s. 99999.

POTŘEBUJE BŮH PÍSEŇ?

Kázání ze soboty 31.12.2016 – br. Jaroslav Dvořák

Dnes v noci ukončíme rok starý a začne nám rok nový. Vždycky s očekáváním hledíme do budoucnosti, co nám nový rok přinese. Předháníme se v novoročních předsevzetích, maminky v porodnicích usilují o první narozené dítě v roce, ostatní ženy si přidělávají vrásky na čele tím, že jsou zase starší a my se třeseeme na to, jaký veršík, jaké novoroční zaklínadlo si vybereme při jedné z prvních bohoslužeb.

Je zavedenou a velmi milou novoroční tradicí vinohradského sboru, vystoupat na horu Říp. To se přeživší účastníci novoročních oslav sjedou v 10.00 na parkovišti v Krabčicích. Tedy sjedou se auty, nikoliv návykovými látkami. A pak společně vyjdou na památný vrchol, zapějí píseň z repertoáru chrámového sboru a pak zase pomalu sejdou dolů. Následně se všichni přesunou ke Kvintusovým do Dobříně na zelňačku, protože tam, kde dva neb tři adventisté se sejdou, může začít hostina agapé. Je mi líto, že se nemůžu této akce zítřka účastnit, poněvadž budu za těžké peníze lehce odpočívát v záloze na vozovně.

Mé dnešní kázání souvisí s výstupem na horu. Není jí však hora Říp, nýbrž Hospodinova hora. Touto horou není myšlena žádná jiná, než Sion, kde stál Hospodinův chrám. A právě s tímto chrámem a touto horou má souvislost žalm 24. Tento žalm byl totiž součástí židovské novoroční liturgie, kdy se sešlo slavnostní procesí, které mělo namířeno k chrámu a před celým procesím byla nesena archa úmluvy.

Žalm začíná úvodním hymnem: *Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na ní sídlí. To on základ na mořích jí kladl, pevně ji usadil nad vodními proudy.* V podstatě je zde popsána celá myšlenka stvoření i víra žalmisty, že veškeré dění na světě má v rukou Hospodin. Hospodin totiž kladl základ a pevně zemi usadil. Hospodin měl zemi ve svých rukou a dosud stále má a bude mít. V hymnu je všechno, co v genesis – země, moře, vodní proudy, všechno živé na světě, dokonce i podsvětí... Jen na jedno žalmistu zapomněl – na nebesa. Místo odkud Hospodin vládne, místo, kde přebývá Hospodin a proto je nám tak vzdálený. Že by snad proto žalmista nehovořil o nebesích? Protože byla mimo žalmistův obzor? Nikoliv. Nebesa, odkud Hospodin vládne, nejsou nad námi, ani pod námi, ale uprostřed nás. Žalmista věří, že Bůh je zde na zemi a má dobrý důvod tomu věřit – tam na Hospodinově hoře stojí chrám, uvnitř kterého se ukrývá Hospodinova schrána úmluvy a nad ní spočívá Hospodinova sláva.

Posluchač si byl také nucen uvědomit, že půda, na které hospodaří, není jeho, ale Hospodinova. Posluchač na ní jen hospodaří a měl by hodně zpytovat svědomí, zda na ní hospodaří dobře. Slovem téběl je míněn okrsek zemský – tedy svět, který byl druhého dne stvořitelského činu vyzdvížen z vod a ukotven na základech. Je to místo, kam byl postaven člověk. Známe však také místa, která nejsou příliš obyvatelná, nehostinná, která mají s rájem pramálo společného – pouště. Tyto pouště byly považovány za rejdiště různých nestvůr a přízraků, ovšem i na ty se vztahuje zmínka o obyvatelích světa a tudíž Hospodin panuje i nad nimi.

Když průvod došel k chrámu, jeho brána byla zavřená. Byla to obrovská vrata, která byla zevnitř zajištěná závorou. Jen pro zajímavost, vrata Herodova chrámu měla rozměry 24x19 metrů. Bránu hlídali zevnitř tzv. strážci prahu. Byla to nejčestnější funkce, protože právě oni rozhodovali o tom, kdo bude do chrámu vpuštěn, kdo překročí chrámový práh.

A právě u brány se odehrává liturgický rozhovor podle žalmu. Izraelci totiž zvolali: *Kdo*

vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě? Zevnitř, z úst strážců, se jim dostane odpovědi: *Ten, kdo čisté ruce má a srdce ryzí, ten, kdo nesváděl mě k nepravosti, ten, kdo nepřísahal lstivě. Ten od Hospodína dojde požehnání, spravedlnosti od Boha, své spásy.* V několika větách je zde zmíněno, jaký člověk může vstoupit na Hospodinovu horu. Kdo může vstoupit do Boží přítomnosti? Ten, kdo má čisté ruce, neposkvrněné krví, ten, jehož ruka nezná krádež. Ten, kdo má čisté srdce – je psáno: Blaze těm, kteří mají čisté srdce, neboť oni uží Boha. Viděl snad někdo z vás Boha? Přiznám se, že já ne. Zřejmě mám ve svém srdci problém. Je na světě vůbec někdo, kdo když nekradl, tak i neloupil, zároveň nesváděl a nelhal? Nikdy? A ještě k tomu má ryzí srdce? Srdce, které nezavídí, nezná nenávisť, nezná pýchu, domýšlivost, srdce, které je otevřené všem. Kdo má odvahu říct, že právě on je takový? Kdo má odvahu překročit práh a napochodovat k Boží schráně? Vzpomeňme na Uzu, jak dopadl, když k ní vztáhl ruku.

Každému je jasné jaká je odpověď – nikdo není takový, nikdo nemá nárok a není v níh moci sám se vykrábat na Hospodinovu horu. Izraelský lid u zavřené brány to ví, ale nenechá se odradit a zvolá: *To je pokolení těch, kdo se na jeho vůli dotazují. Ti, kdo hledají tvou tvář, toť Jákob.* Hledat Hospodína a dotazovat se na Jeho vůli je činnost velmi záslužná a pro život prospěšná. Jenže i po tomto zvolání zůstává brána zavřená.

Když se podíváte do textu, je tam úplně vpravo napsána poznámka Sela, v kralickém překladu Sélah. Je to hudebně-liturgický výraz nejistého významu. Může to být znamení pro vpadnutí sboru, který zpíval chvalozpěv, nebo znamení pro hudební doprovod mezi zpěvy. Někteří badatelé se domnívají, že naopak všichni ztichli a zpytovali svá svědomí.

Jedno je jisté, brána chrámu zůstává stále zavřená. Co teď? Nikdo z Izraele nedojde požehnání, spravedlnosti, ani spásy. A přitom je blízko, na dosah ruky, za jedněmi zavřenými vraty.

Vrata jsou zavřená, protože je potřeba jít hlouběji do svědomí. To, že nejsme dokonalí, to je jasný. Ale ještě pořád můžeme být lepší, než ti ostatní. My totiž máme chrám živého Boha. A ti gójové tam venku ne. My máme to požehnání. Tady. Tady uvnitř, za těmi vraty. Jen pro nás, vyvolený národ.

Taky vás někdy nenapadá, že jste třeba ve výhodě? Že víte víc, než ti ostatní? Že třeba známe pravdu. Adventisté totiž mají patent na pravdu, na přítomnou pravdu. Možná si přímo nemyslíme, že jsme lepší křesťané, ale třeba se tak občas chováme, nebo i vypadáme. Izraelci si byli vědomi své výlučnosti, v chrámu se cítili jako doma a proto jednou za rok zůstala vrata chrámu zavřená, aby si mohli uvědomit, že ani pro ně není Hospodinovo požehnání samozřejmostí.

Tato liturgie pravděpodobně byla vzorem pro císařský pohřební ceremoniál Habsburků. 1. dubna 1989 probíhal pohřeb poslední rakouské císařovny Zity. Když průvod došel k chrámu sv. Štěpána ve Vídni, vrata byla zavřená. Ceremoniář zabušil na vrata a zevnitř se ozvalo: Kdo chce vejít? Ceremoniář odpověděl: Zita, císařovna rakouská, královna uherská, česká, chorvatská a slavonská. Zevnitř se ozvalo: Neznám. Po chvíli ceremoniář zabušil znovu. Z chrámu bylo slyšet: Kdo si žádá vstoupit? Ceremoniář pronesl trochu delší odpověď: Zita, arcivévodkyně rakouská, velkovévodkyně toskánská a krakovská, vévodkyně lotrinská a salcburská, vele-kněžna sedmihradská, markraběnka moravská, vévodkyně Dolního a Horního Slezska. Zevnitř se ozvalo strohé a rozhodné: Neznám. Nakonec ceremoniář zabušil do třetice a zevnitř se ozvalo: Kdo chce vejít? Odpověď zněla: Smrtelný a hříšný člověk. A strážce odpověděl: Toho znám a vrata chrámu se otevřela. Tento ceremoniál

působivě ukazuje, co člověku zůstane po smrti. Co nám zůstane na onen Boží soud?

A tak stojíme u zavřené brány, jako Izraelci u Jeruzalémského chrámu. Ale kněží se dožadují vstupu. Nesou totiž na ramenou Boží trůn. Lidé sice nemohou vstoupit, ale Bůh sám by vstoupit jistě mohl. A tak zvolají: *Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.* Zevnitř se ozvalo: *Kdo to je Král slávy?* Vcelku logická otázka. Vždyť i král Izraelský byl hříšný. Kněží odpověděli: *Hospodin, mocný bohatýr. Hospodin, bohatýr v boji.* To bylo vyznání, které Izraeli připomnělo všechny jeho boje. Že všechna vítězství nejsou dílem lidským, ale Hospodinovým. A vlastně tak odkazovalo posluchače na začátek žalmu, že Hospodin má celou zemi, celý svět, všechno pod kontrolou.

Kněží ještě jednou zopakovali svou výzvu: *Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.* Zevnitř se opět ozvalo: *Kdo to je Král slávy?* Načež celý zástup Izraele zvolal *Hospodin zástupů, on je král slávy.*

A nyní se chrámová vrata otevřela, aby byla pronesena schrána úmluvy. A za ní vešel celý zástup. Jak je to možné, že mohl vstoupit celý zástup? Vyznání Izraele je, že svatý Bůh je Hospodin zástupů. A do toho zástupu patří i lidé. Hříšní lidé, kteří si to nezaslouží, nemají na to nárok, ale Hospodin je vzal do chrámu na své jméno, na svou spravedlnost, věrnost, čisté ruce. Na svou čest.

Má dnes smysl pátrat po tom, kdo smí stanout na Hospodinově hoře? My křesťané přece víme, že jsme nedokonalí, že naše srdce nejsou čistá. Ale taky víme, na koho tu naši špinu hodit. Na Beránka Božího. Tak proč se pořád ptát? Proč donekonečna omílat desatero? Proč si furt připomínat, jací bychom měli být, ale přitom stejně nejsme? Nepřeje dnes doba spíš gaunerům, zlodějům, podvodníkům, vyžírům a jim podobným lidem? Není snad laskavost, poctivost, dobrota a ochota vysmívána? Každý dobrý skutek, projev lidskosti, bývá po zásluze potrestán.

Právě proto, že je dnes taková doba, je nutné zachovávat tyto ideály. Aby naši potomci věděli, co to je milovat bližního, aby cítili otce i matku, aby se nevráždili, neokrádali se, neznásilňovali si manželky navzájem, aby našli a milovali Hospodina.

Viděl někdo z vás film *Šarlatový a černý*? Je to drama z druhé světové války. Jeden z vysokých hodnostářů papežské kurie pomáhá uprchlým válečným zajatcům se skrýt na území Itálie. A v tom filmu je scéna, kdy papež vede tohoto monsignora do vatikánského sklepení, kde jsou ukryty poklady, obrazy, sochy a památky, aby ušly válečné zkáze. A během rozhovoru řekne papež, že církev je na světě bezmála dva tisíce let a že církev je tady tak dlouho, protože má za úkol uchovávat lidskost.

Křesťané nejsou bez chyby, nikdy nebyli, nikdy nebudou, taky se hádáme, taky si vjedeme do vlasů, naše manželství se také rozpadají a to, co jsme slibovali při křtu už taky dávno nemusí být pravda. Ale to není důvod k tomu, abychom vzdali cestu vzhůru na Hospodinovu horu. To není důvod se alibisticky omlouvat, že jsme taky jen lidé. Proto je dobré si občas připomenout ideál a říct si, jací máme a můžeme být. Tak jako Izraelci na Sionu před zavřenou bránou chrámu.

A také je potřeba zpytovat řádně své svědomí, jít až do temných koutů našich srdcí. Je potřeba čas od času přibouchnout vrata, za kterými je ono požehnání, aby jsme se probudili z letargie a uvědomili si, že tu nejsme doma, nejsme tu v nákupáku, kde si za desátky a dary

nakoupíme požehnání, dobrou náladu a za týden ahoj.

Ale stejně tak, jako před zástupem Izraele vešla do chrámu schrána úmluvy, předchází nás do našich chrámů Bůh ve svém Synu. Ježíš Kristus přišel, aby vrata Božího požehnání zůstala otevřená i nám. Přesto je dobré myslet na to, že jednoho dne ty vrata mohou zůstat zavřená. Proto občas šlapejte na horu Hospodinovu. Zdolat Mt. Everest je náročné, ale už to pár lidí zvládlo. Zdolat horu přeschlého a zmuchlaného prádla žehličkou dá také zabrat. Tak proč by se nám nemělo podařit zdolat Hospodinovu horu? Zpytujte tedy svá srdce a bušte na vrata. Třeba vám je zase otevřou. Amen

PROGRAM SOBOTNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ A AKTIVIT SBO

Změna programu

DATUM	Doprovod Přednes	Uvádění sobotní školy	Uvádění bohoslužby	Příběh pro děti	Č
7.1.	Lukáš Petřvalský Lukáš Petřvalský	Jaroslav Dvořák	Jarmila Králová	Balcar	Ar M
14.1.	Pavla Kloudová E. Gajdůšková, P. Miškejevová	Jaroslav Dvořák	Josef Fuksa	Dvořák	M.
21.1.	Eva Špinarová V. Imramovská, E. Špinarová	Jaroslav Dvořák	Marek Jonczy	Balcar	Re
28.1.	Lukáš Petřvalský Lukáš Petřvalský	Jaroslav Dvořák	Pavla Kloudová	Balcar	Ar E
4.2.	Petra Miškejevová Štěpán Plicka	Jaroslav Dvořák	Martin Pavlík	Cepl	R T
11.2.	Lukáš Petřvalský Lukáš Petřvalský	Jaroslav Dvořák	Josef Fuksa	Čák	E G
18.2.	Eva Špinarová V. Imramovská, E. Špinarová	Jaroslav Dvořák	Marek Jonczy	Eva Šubrtová	V. El
25.2.	Lukáš Petřvalský E. Gajdůšková, P. Miškejevová	Petra Miškejevová	Pavla Kloudová	Čančík	T D
4.3.	Lukáš Petřvalský Lukáš Petřvalský	Jaroslav Dvořák	Kamil Staněk	Sílová	Ar
11.3.	Lukáš Petřvalský Lukáš Petřvalský	-	Jarmila Králová	-	M L
18.3.	Marta Píchová MGC	Jaroslav Dvořák	Pavla Kloudová	Balcar	M. S
25.3.	Eva Šubrtová V. Imramovská, E. Špinarová	Marek Jonczy	Kamil Staněk	K. Staňková	M M.
1.4.	Eva Šubrtová V. Imramovská, E. Špinarová	Jaroslav Dvořák	Martin Pavlík	-	V. El

PROGRAM KAZATELE

7.1. Vinohrady
14.1. Chodov
21.1. Vinohrady
28.1. Vinohrady
4.2. dovolená
11.2. Chodov
18.2. Chodov
25.2. Smíchov
4.3. Chodov
11.3. Vinohrady VP
18.3. Vinohrady
25.3. Chodov VP
1.4. Vinohrady

HROZINKY

14.1. schůzka,
29.1. lyžování,
11.2. deskohraní,
25.-26.2. víkendovka,
18.3. schůzka

MLÁDEŽ

schůzky: vždy v pátek (1

KŘESŤANSKÝ DOMC

1.1. Výstup na Říp
29.1. Běh Járy Krále
18.2., 4.3., 18.3., 1.4. 4 k

ORU PRAHA VINOHRADY VE 1. ČTVRTLETÍ ROKU 2017

mu vyhrazena

čení z Bible	Přímělná modlitba Modlitba ke kázání	Bohoslužba s kázáním	Sobotní odpolední program	Další programy a akce SC
Andreas Oczko Martin Babka	Marcela Fuková Elen Kopecká	Balcar	E. Miškej ml.	
Hellebrandová V. Bijoková	V. Miškejová Nina Mašatová	Josef Dvořák	R. Škarvadová	
Jan Bárta Renata Č.-Bilač	Edvard Miškej Slávek Linhart	Balcar	Balcar	
Antonín Šedivý Eva Dudrová	Eva Gajdůšková Jiří Staněk	Balcar	Balcar	
M. Hellebrand Tomáš Bojda	Jaroslav Dvořák Benjamín Pavlík	Josef Cepl	Jar. Dvořák	
Eva Šubrtová M. Moskalová	Vladimír Kubík Daniel Sedláček	Csaba Čák	J. Šotola	
Imramovská Ška Šubrtová	Jaroslav Dvořák Renata Č.-Bilač	Miloslav Žalud	E. Miškej ml.	
Tomáš Bojda Jiřita Krajáková	Slávek Linhart A. Proroková	David Čančík	V. Miškejová	
Antonín Šedivý Jiří Staněk	Elen Kopecká Mařo Kováčik	Soňa Sílová	D. Roubíčková	
M. Nováková M. Hroboňová	Jan Bárta Eva Šubrtová	Balcar VP	Balcar	
Hellebrandová M. Dvořáková	Daniel Sedláček Marcela Fuková	Balcar	R. Reitz	
Martin Babka Hal.-Fürstová	Benjamín Pavlík V. Miškejová	Jiří Beneš	V. Miškejová	
Imramovská Ška Šubrtová	Eva Gajdůšková Edvard Miškej	Balcar	Balcar	

12.2. výlet KD1

25.2. společný oběd KD

SENIORI

schůzky: 24.1., 28.2., 28.3. (vždy ve 14:00)

SBOROVÝ ZPĚV

páteční zkoušky: 6.1., 20.1., 3.2., 24.2., 10.3., 24.3.

SPOLEČENSKÉ CENTRUM

Čteme Bibli: od 9.1. každé pondělí

8:30)

OV

roky ke sladkému životu

OKÉNKO SPOLEČENSKÉHO CENTRA

Milá vinohradská sborová rodino. Vítám vás v novém roce a přeji vám hodně Božího požehnání i chuti zapojovat se v roce 2017 do sborových aktivit, těch evangelizačních nevyjímaje. Opět se s vámi budu rád potkávat osobně a zároveň i na stránkách zpravodaje, kde budete moci sledovat různé pozvánky na připravované akce i krátké reportáže z uskutečněných aktivit. Budu také vděčný za vaši zpětnou vazbu nápady i chuť se do jakékoliv aktivity zapojit osobně. Velmi ocením také vaše dobré slovo povzbuzení nebo příslib modliteb.

V aktuálním čísle zpravodaje však ještě chvíli vzpomínejme na to, co se v našem kostele i v rámci Společenského centra událo koncem roku 2016.

Prosinec, jak už bývá zvykem, je bohatý zejména na hudební duchovní koncerty. V prostoru velkého sálu se opět uskutečnili ty tradiční. Koncert Vinohradského chrámového sboru a dva vyprodané koncerty Maranatha Gospel Choir. Maranatha Gospel svými písněmi i zapojením přispěla také v rámci sobotní bohoslužby 10. prosince. Děkujeme tímto členům souboru za ochotu podílet se svými písněmi i služebnostmi také v rámci sobotních bohoslužeb v minulém roce a přispívat tak k další pestrosti sobotní liturgie.

Vánoční koncert chrámového sboru

Vánoční koncerty Maranatha
Gospel Choir

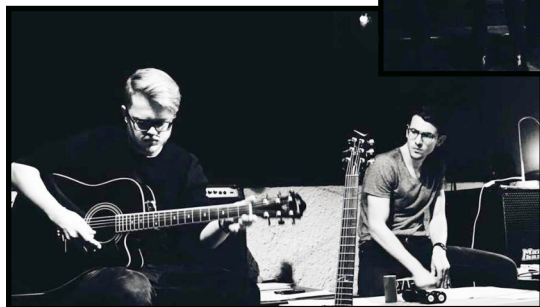

Maranatha Gospel dále pokračovala v sérii vánočních koncertů v Teplicích, Golčově Jeníkově a v Mělníku. Nechybělo také skvělé tradiční vystoupení ve vestibulu metra Vltavská v rámci hudebního projektu Dopravního podniku města Prahy – Vánoční nalaďte se v metru.

Svým předvánočním životem žil ale také spodní sál Barevné kavárny. Po čase se opět v režii mládeže uskutečnil další díl tzv. Basement worship session, tvořený písněmi i promyšlením dalšího příběhu víry.

V rámci akcí Společenského centra zazněla také strunná klasická hudba. Vynikající muzikant Rudolf Měřinský po čase opět nechal rozeznít ve spodním sále svojí loutnu doplněnou ještě o doprovod klasické kytary v podání Heleny Střížkové. V hudebním pořadu "Merry Stringsmaš Lutare" zazněly barokní vánoční pastorely a fugy.

V následujících číslech zpravodaje se již můžete těšit na aktuální program i hrubý nástřel evangelizačních aktivit pro rok 2017.

Marek Jonczy

(vedoucí společenského centra a evangelizace)

tel.: + 420777045644

email: mjonczy@londynska30.cz

web: www.londynska30.cz

Filmový klub v BAREVNÉ KAVÁRNĚ

ČERNÁ LABUŤ

Film zasazený do prostředí newyorské baletní scény v režii Darrena Aronofského zavede diváky na fascinující a mrazivou cestu do nitra mladé baleríny, která se kvůli své vytoužené roli v Labutím jezeře stane až děsivě dokonalou...

drama / thriller / psychologický / USA / 2010 / 104 min.

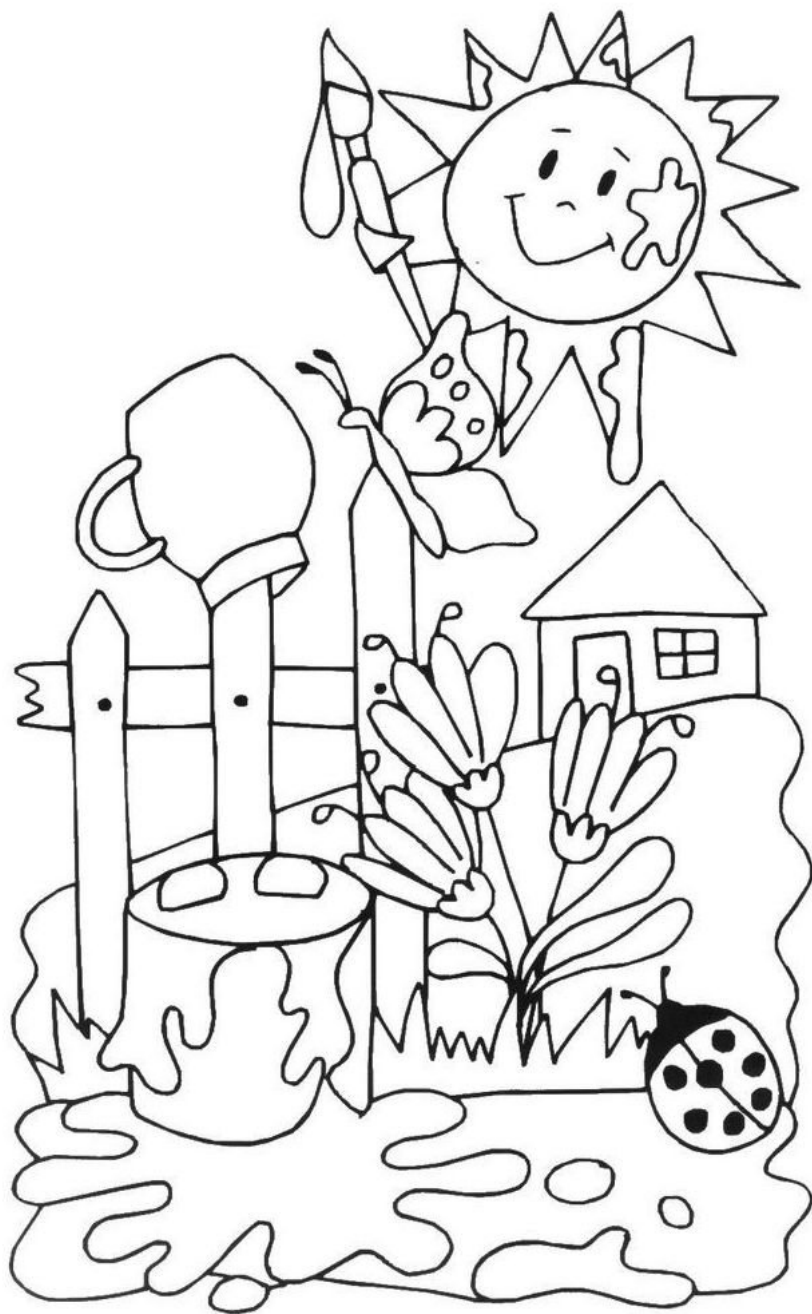
12.1.2017 od 19:00
BAREVNÁ KAVÁRNA NA LONDÝNSKÉ

• SPODNÍ SÁL

• VSUPNÉ DOBROVOLNÉ

• www.londynska30.cz

OMALOVÁNKA PRO DĚTI

NAROZENINY OSLAVÍ

7.1. Pokorná roz. Heiszová Simona	11.1. Veltruská Marie
8.1. Klouda Vladimír	14.1. Gajdůšková Eva
9.1. Mrázová Elfrieda	
11.1. Jonczyová Vlasta	

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – Gn 17,1b

Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, buď' bezúhonný!

Český ekumenický překlad

I am the Almighty God; walk before me, and be thou perfect.

King James Version

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

SBOROVÉ KONTAKTY

KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
PRVNÍ STARŠÍ SBORU	J. Králová	732 780 561
VEDOUcí SBORU pro křesťanský domov	P. Kloudová	606 602 179
STARŠÍ SBORU pro seniory	R. Jonczy	739 345 670
VEDOUcí MLÁDEŽE	J. Staněk	737 613 017
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu
vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejnou e-mailovou adresu můžete také napsat žádost o zaslání zpravodaje
elektronickou poštou.

